

CULTURES

Una bandera més enllà del símbol

► El Casino de Manresa inaugura l'exposició dedicada a la commemoració dels 125 anys de les Bases

SUSANA PAZ MANRESA

■ Començaven ahir a caure els quatre flocs de neu a Manresa quan, a l'interior del Casino, s'inaugurava l'exposició «Els fonaments del catalanisme polític. Les Bases de Manresa. 125 anys», una mostra amb una «joia» que es desplega als ulls del visitant en entrar a la sala: la bandera modernista de la Unió Catalanista (vegeu **Regió7** del 10 de febrer), la peça icònica al voltant de la qual van girar, en bona part, els discursos que donaven la benvinguda a un estendard «passejat pel país en moments claus i amagat en els foscos», com va resumir Francesc Comas, comissari amb Jordi Rodó, de la commemoració del 125è aniversari de les Bases de Manresa. Els actes van començar el mes de març passat i es clouran aquest abril. L'exposició, que comissaria la berguedana Rosa Serra, està concebuda com un dels plats forts de la celebració.

Per explicar les peripècies històriques d'aquesta bandera, que s'exhibeix a Montserrat però que a Manresa es pot veure desplegada per primer cop en vuit dècades, el periodista manresà Jordi Finestres està elaborant un audiovisual que, va dir Comas, resseguirà l'itinerari des de la seva concepció fins avui dia. La mostra, pensada per explicar, no tant les Bases de Manresa, sinó «el context que les va fer néixer», apuntava Comas, ha estat produïda per la Diputació de Barcelona expressament amb motiu de la celebració i es podrà visitar a Manresa fins al 2 d'abril, abans de viatjar a Can Serra, seu central de la Diputació. És per això que, ahir, al costat de Rodó i Comas, de Serra, de la regidora de Cultura, Anna Crespo i de l'alcalde de Manresa, Valentí Junyent, també inaugurava la mostra el diputat Jaume Ciurana, que va definir les Bases de

La comissària Rosa Serra explicant la gènesi de la bandera, després dels parlaments i l'actuació musical

La Capella de Música de la Seu durant la interpretació de l'himne

Manresa com «el primer intent de represa política després de la desfeta del 1714», i el primer pas per arribar, 25 anys més tard, a la Mancomunitat: «La perspectiva històrica no s'ha de perdre». El que es planta avui no sempre es recull l'endemà però, segons Ciurana, els pobles mereixen dir-se

pobles quan «recorden el que han estat». El diputat encara es va fer més seva l'exposició quan va explicar que un rebesavi seu, Enric Mestre i Vinyals, notari a Tivissa, va participar en l'assemblea de Manresa i que, cinc generacions després, el que s'ha «preservat a la família» del seu avantpassat és

una carpeta amb «els documents relatius a les Bases de Manresa».

Si els parlaments els obria la regidora de Cultura recordant que fa 125 anys Manresa era al rovell de l'ou i que avui es torna a «reivindicar» amb motiu de la capitalitat cultural, l'alcalde de Manresa els tancava subratllant la centralitat política, econòmica i cultural de la capital del Bages el 1892 i posant el focus en un objectiu: «Potenciar la ciutat per recuperar el protagonisme que tenia al país» fa 125 anys. La inauguració es tancava amb la Capella de Música de la Seu, sota la direcció de Mireia Subirana i amb Montserrat Lladó als teclats, interpretant l'*Himne de la bandera de la Unió Catalanista*, amb música de Lluís Millet i lletra de Joan Maragall. Just després, Rosa Serra iniciava un recorregut guiat de l'exposició que començava per un estendard que, a banda de la seva significació política, la comissària definia de «joia del patrimoni tèxtil modernista català». Més que un símbol.

UN MONSTRE ESCÈNIC DE NOM PABLO DERQUI

TEATRE CRÍTICA

Assumpta Pérez

CALÍGULA

► Autor: Albert Camus. Dramatúrgia i direcció: Mario Gas. Intèrprets: Pablo Derqui, Borja Espinosa, Mònica López, Bernat Quintana, David Vert, Pep Ferrer, Pep Molina, Anabel Moreno, Ricardo Moya. Lloc: teatre Kursaal. Dissabte, 10 de febrer. Manresa

Amb traducció de Borja Sitjà i adaptació i direcció de l'incombustible Mario Gas, *Calígula* d'Albert Camus feia estada al teatre Kursaal de Manresa en ple cap de setmana de Carnestoltes, amb una excel·lent entrada de públic. Encapçalant el repartiment, un gegantí Pablo Derqui, acompanyat per uns també magnífics Mònica López, Pep Molina, David Vert, Pep Ferrer, Bernat Quintana, Borja Espinosa, Anabel Moreno i Ricardo Moya.

Calígula, destrossat i abatut després de la mort de la seva germana i amant Drusil·la (per a ell convertida en l'abstracta però romàntica idea de no poder aconseguir la lluna o perdre allò que el fa feliç), pren consciència de la mort i la infelicitat humana i en un entorn propici a ell, com a emperador, desplega les accions més vils i abjectes en un cruel i sagnant abús de poder: si el final és la mort, vol gaudir d'una suposada i obsessiva llibertat que es revela, malgrat tot, insatisfactòria; una llibertat que el condueix al seu assassinat però que en la seva actuació n'esdevé el seu suïcidi. El rebuig constant de família, amics, consellers l'abocuen a un abisme previsible.

I a escena el desplegament del personatge en tota l'esplendor d'un ésser humà obscur que busca la lògica en la follia. Un esplèndid i captivador Pablo Derqui aconsegueix la complicitat de l'espectador per com dimensiona el personatge, a voltes un ésser fragil, a voltes un dèspota. Aquesta evident dualitat, la força i la debilitat del personatge, la tendresa i la perversió són només a l'abast d'una magnífica interpretació. Una senzilla però efectiva posada en escena, complementen un Derqui ben secundat per dos còmplices, Mònica López i David Vert, interessats per salvaguardar-se dels desbocats impulsos de *Calígula*; i embolcallats per la resta del repartiment, erigit en un símbol del silenci dels qui manen només decidits a actuar quan perilla el seu benestar. Un muntatge atemporal i actual per a una vetllada teatral majúscula que es va acabar amb llargs aplaudiments, especialment adreçats a un monstre escènic com és Pablo Derqui.

Gossos anuncia gira amb cloenda a Manresa

► Després d'exhaurir en quatre dies gairebé 2.000 entrades per al concert del 3 de maig a l'Auditori de Barcelona, el quintet manresà Gossos anunciava ahir una gira de concerts, titulada «Gossos 25 anys», per pobles i ciutats de tot el territori. La gira d'estiu començarà després de l'especial de l'Auditori i acabarà el dia 1 de desembre al teatre Kursaal de Manresa. La clausura serà molt especial perquè tindrà la implicació de grups locals de la comarca. Les dates de la gira s'aniran anunciant a la web del grup, www.gossos.cat.

Blanca Busquets porta avui a l'Espai Rubiralta la seva novel·la «La fugitiva»

REDACCIÓ MANRESA

■ L'escriptora d'arrels manresanes Blanca Busquets (Barcelona, 1961) presenta avui a les 8 del vespre, a l'Espai Rubiralta (Muralla de Sant Domènec, 14), la seva darrera novel·la, *La fugitiva* (Proa), una obra centrada en les relacions entre els pares i els fills que explica la història de la Mireia, una senyora de 90 anys que, trencada per una situació viscuda quan era petita, trasllada al seu entorn el seu dolor i només s'entorn amb la seva néta. *La fugitiva* recupera personatges de *Jardí a l'obaga*. La presentació la farà Joan Orriols.

El Kursaal celebra onze anys amb un descompte del 50 % en totes les entrades

REDACCIÓ MANRESA

■ Dissabte que ve, de les 11 del matí a 11 del vespre, i tant a les taquilles del teatre com per internet, es podran comprar amb el 50 % de descompte les entrades de tots els espectacles de la temporada (exceptuant els d'*Imagina't* i del cicle $\frac{3}{4}$ de música) amb motiu de l'onzè aniversari del Kursaal, que el 20 de febrer celebrarà els 11 anys de la seva reobertura. El diumenge 19 de febrer es projectarà a l'auditori de l'Espai Plana de l'Om el documental *Kursaal, la força de la gent*, elaborat l'any passat pel desè aniversari del teatre.